

3. Kritérium – obsah

Výborný

- výborné pochopení tématu
- zaměřený na téma, účelný a odrážející hloubavé myšlení
- zpracovává příklady a specifické detaily

Velmi dobrý

- dobré pochopení tématu
- zaměřený na téma, účelný a odrážející originální myšlení
- rozmanité příklady a dobré detaily

Vyhovující

- částečné/omezené pochopení tématu
- nedostatek specifičnosti a věcná stránka je málo rozvinutá
- použití příkladů a detailů je nerovnoměrné

Nevyhovující

- zjevné nepochopení tématu
- zpracování věcné stránky je nejasné a nespecifické
- příklady mohou představovat zobecnění

f) Ústní projev

Stejně jako písemný projev může být pomocí sady kritérií hodnocen i projev ústní, a to např. následujícím jednoduchým způsobem s použitím čtyř kritérií, která jsou hodnocena na stupnici 1–4 (výborný, dobrý, slabý, nedostatečný):

1. kritérium: Žákovi se daří vzbudit a udržet pozornost posluchačů.
2. kritérium: Žák hovoří v celých větách, používá bohatých jazykových prostředků.
3. kritérium: Žákův projev není monotónní (pracuje s hlasem).
4. kritérium: Na žákovi nejsou patrné známky trémy.

g) Nástroje pro hodnocení uměleckého výkonu

Hodnocení uměleckých aktivit je oblastí, s níž si stále mnozí učitelé nevědí rady. Jak hodnotit dítě, které se snaží, práce ho baví, ale nemá pro daný typ umění přirozené nadání, aby nebylo poškozeno vzhledem k jinému žákovi, který je talentovaný a přitom nejeví o práci valný zájem?

Tak jako v jiných oblastech (a zde možná i více) platí zásada, že hodnocení je dialogem mezi učitelem a žákem, který neprověřuje pouhý výkon, ale především schopnost umělecky komunikovat a intuitivně porozumět druhým. Takové hodnocení vede dítě k tomu, aby se zamýšlelo nad uměleckými (výtvarnými, hudebními, dramatickými) jevy, které odpovídají jeho záměrům, a k diskusím o nich. Podobně jako smyslem uměleckých aktivit není dělat ze všech žáků umělce, tak ani smyslem hodnocení uměleckých aktivit není rozlišovat dobré, horší a špatné výsledky umělecké činnosti, ale podporovat porozumění uměleckému jazyku, druhým i sám sobě (Slavík, & Roeselová, 1997).